

Walking with the Wind

Poems by Abbas Kiarostami

BILINGUAL EDITION

Translated from the Persian by **Ahmad Karimi-Hakkak** and Michael Beard

Walking with the Wind

Poems by Abbas Kiarostami

BILINGUAL EDITION

Translated from the Persian by Ahmad Karimi-Hakkak and Michael Beard

• HARVARD FILM ARCHIVE PUBLICATION • CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS, AND LONDON, ENGLAND • 2001
DISTRIBUTED BY HARVARD UNIVERSITY PRESS

INTRODUCTION

Ahmad Karimi-Hakkak and Michael Beard

It is easy to believe that the Abbas Kiarostami who wrote this volume of poetry is the same Kiarostami who has created such extraordinary films as *Close-Up* and *Taste of Cherry*; it is harder to place the artist within his native aesthetic tradition. The cinematic moments in *Walking with the Wind* are what we notice first. At times the vignettes it contains recall the camera shots in his films that last just long enough to establish our identification before moving on. At times there is a complex interplay between points of view, established so quickly that our impulse is to reach for the pause button. One of the building blocks of Kiarostami's films, a scene in which two characters see themselves differently, is depicted in the poem on page 44. Here, three vantage points, each emerging naturally, are expressed in such a nonchalant way that the presentation belies the poem's complexity:

*How merciful
that the turtle doesn't see
the little bird's effortless flight.*

The three vantage points—turtle's, bird's, human observer's (or camera's)—may leave us wondering where we stand, both literally and metaphorically. Somewhere beyond the three viewpoints (ours as well as theirs) we sense a vision that lights the flame of an impossible desire.

The preface to the Persian edition of these poems compares them to flashes of lightning between stretches of darkness. We like the image not so much for its grandeur or magnificence but for its speed. The illumination cast by these poems manifests itself suddenly, and the subjects are in constant motion. A collection of Japanese haiku, which in some ways *Walking with the Wind* resembles, may meander from one vignette to another, but rarely with the same feeling of restlessness and acceleration.

And yet even a restless eye can observe closely. These poems are deliberate and gradual enough to present lessons in how to perceive nuances. Take the opening poem. If we read it against the backdrop of the contrasting opposites that create the struts and beams of classical Persian poetry, the comparison makes us aware of more delicate shades:

*A white foal
emerges through the fog
and disappears
in the fog.*

At first the poem may seem to privilege a contrast between black and white. In the end we find ourselves faced with subtler distinctions. The poem alerts us that we will be shown a world of slight differences. Or, consider the poem on page 98:

*Snow descends
from the black clouds
with the whiteness of snow.*

The reiterated whiteness seems to make it necessary to compare the snow to itself.

Even when the poems shift, careen, and slide subtly from one scene to the next—presenting images in motion, like the horse in the opening poem, alerting us to a world in which things will show up briefly and disappear, or the snow in the next, or the clouds a few poems later—the glimpse is in sharp focus. Although the scenes themselves may elude us—the footprints in snow in the poem on page 19, the pigeon three poems later, or the various animals and passersby whose motives, habits, and trajectories extend outside the frame—the elusive can also be exact.

The aesthetic of close observation is akin to the aesthetic of familiar objects: the imperative to pause and look more closely at daily experience. And yet it is not necessarily Kiarostami's cinematic instincts that we experience in these poems. Film celebrates the specific landscape—and this may be eminently true of Kiarostami's filmmaking, where the layout of a village, the landscape of the abrasive and irregular or textured and grainy, take precedence over the expected

or the generic. Language, without the resources of detail allowed by the camera, can rarely achieve the same visual density. The poems of *Walking with the Wind* don't even seem to evoke particular landscapes. There are poems here in which the act of perception can be the whole point, as in the poem on page 57:

*Autumn afternoon:
a sycamore leaf
falls softly
and rests
on its own shadow.*

Strictly speaking, it is obvious that a leaf falls on its shadow. It is a process so logical it should bear no comment, except, of course, that the observer can forget the logical conclusion that shadow and leaf are connected. Observation corrects consciousness. It is our unscientific selves who are capable of surprise at how exactly the two match up.

Where does Kiarostami's leaf fall in relation to the long and imposing shadow of Persian poetry? Stylistically, no poet in the last half century or so has gone as far as Kiarostami to signal a break with the formal features of poetry in that glorious, millennium-old aesthetic tradition. Even Nima Yushij (1897–1960), the poet most often cited as the modernizer of Persian poetry, did not break entirely free of rhyme and meter. In that sense, at least, Kiarostami may be called the most radical Iranian poet of his generation, perhaps of the century. Thematically, Kiarostami the poet relies more substantively on the conventions that define poetry in his culture. He certainly uses the basic conceptual

elements of the Persian lyrical tradition, often with philosophical or meditative underpinnings. The technique of developing poetic discourse through pairs of corresponding or oppositional images, concepts, or modes of existence informs both the ghazals of Rumi (1207–73) and Hafez (1320–88) and shapes a great number of the poems in this volume. Thus the white of snow, while it contrasts with the color of coal or of the raven’s wings, coincides aesthetically with the white of the pigeon or the cloud.

This play of correspondences and contrasts—of age and youth or of smooth surfaces versus craggy ones—appears more stark in those compositions, like the poem on page 69, that simply record observations without explicitly or implicitly commenting upon them:

*An old villager
on the mountain path —
a young man’s call from afar.*

Or the poem on page 74, where the contrast between the moon and the mountain peak generates a mood of buoyancy and escape:

*The round moon
rises gingerly
above the volcanic peak.*

At times, the principle of contrasts turns into a transformative power that stretches from the observed scene to the desire within the poem. The contrast between the roaring train and the butterfly sleeping on the rail, and the halting of one before the other in the poem on page 167, conveys not just an observed event but a colossal will to change the way of the world. Similarly, the visible correspondence and conceptual opposition between the crescent “new” moon and the “worn-out” sickles on page 192, a direct borrowing from Hafez, the greatest Persian lyricist of all, opens a conceptual space far beyond the image at hand. In a famous poem by Hafez, the crescent “blade” of the new moon against the backdrop of the blue-green evening sky calls the speaker inward to regret how little he has cultivated, how little he can expect to reap at harvest time. Kiarostami’s variation makes the pale moon seem to overpower the emblems of physical work.

There is something in the scope of our poet’s project that resembles another tradition of Persian aesthetics. Like Rumi, the poet of the largest questions in all of Persian poetry, he reaches out to the world rather than focusing on any local topic. His thinking is cosmopolitan, humane, and global. This may explain the simultaneous presence of the nun, the soldier, the villager, and the many other characters that populate these poems. The simplest classification would include humans and animals; but there are objects impersonating them as well, as with the gullible bee fooled by the floral pattern on a Persian rug in the poem on page 87. Then there is the strong sense of seasonal change, of the falling of the leaves or the snow, or of the enveloping fog—a constant reminder of a fundamental mystery.

The most central personage of all is the wind. Doubtless there are traditions in every culture that relate the imagination directly to the elements, and the idea could easily extend to modern Persian poetry, where poets often inhabit one or another of the four elements. The great nature poet Sohrab Sepehri (1930–80), for example, is by and large a poet of earth and soil. Forugh Farrokhzad (1935–67), the voice best known abroad, who takes in the view outside her window with an eye to the skyline or the space between buildings, strikes us as a poet of air. There is a poem by Farrokhzad, “The Wind Will Carry Us,” which opens with a memorably personalized landscape:

*Alas, in this small night of mine
the wind keeps its appointment with the leaves of the trees.
In this small night of mine is the fear of ruin.*

Kiarostami, whose use of this poem’s title for a recent film suggests his appreciation for it, evokes the wind to a comparable effect. Even though he is unlikely to evince a mood so personally—with an “alas” or with a trope that absorbs the scene into self, as we see in the phrase “this small night of mine”—he, too, is primarily and ultimately a first-person observer who frequently personifies the forces of nature. While Kiarostami rarely expresses or induces feelings of anguish or melancholy, in both poets personal perception works to justify the figurative language as the figurative language defines the poetic voice. In other words, the similarities, though considerable, are thematic, not emotive.

At the same time, in Farrokhzad awareness of the spaces between characters—both the emotional distance and the physical space, the air between images that gives her vignettes their shape—colors the mood of the lyric vision. Kiarostami's sensibility, too, makes us aware of the space between things, the texture of the air, the space in which invisible forces play around us. Yet his is ultimately a more serene and benevolent, perhaps a more ennobling, space. This subtle difference is made concrete in Kiarostami's more rural and less citified variation of Farrokhzad's "air." Nevertheless, his vision, too, is largely philosophical or at least meditative, as distinct from social. In some of these poems, the consciousness contemplating an ordinary scene comes away with the kernel of a thought, distilled from the scene, that seems to stand above it ever so tentatively yet in a genuine philosophical relation to it. Such, for example, is the thought of release that arises from the contemplation of a pair of trembling hands tightly drawing the arrow in the poem on page 38; the momentary hesitation thus concretized leads to a final question: "for the bird . . .?" It is as if the human eye, simply by observing, bestows a meaning on the workings of the world that the mind quickly questions. Conversely, the absence of the human agent is cause not just for regret but for angst. Kiarostami's poems, always placing the human inside the natural, often pointing to hints of a grand design just outside the human reach, share the heritage of Persian mysticism as it is manifested in much modernist poetry, where nature is not only animate but animating.

There is a question that emerges from time to time in the study of the great innovative voices who developed contemporary writing in Persian throughout the twentieth century: did that movement signal a break with tradition or was it a continuation and extension of that tradition? The two translators of this collection have argued on opposite sides of this issue, but we both agree that Kiarostami has developed a unique personal voice capable of synthesizing

the two. To say, for instance, that speed is his dominant style is merely to say that Kiarostami has attended to the classical ghazal with its leaps from one image to another, but only to the extent that images and motifs contribute to a coherent mood. The thematics of the Persian ghazal—the parrot in love with sugar, harvests set ablaze, breezes that carry news of the beloved, weeping narcissuses—provide not only a characteristic zigzag motion but a lexicon. While the image of the waxing moon makes sense floating there alone, the reader familiar with Persian may well hear in it a passing echo of the Hafezian ghazal. A close reader of these poems, that is, may see not only the image on the screen but a distinct color in the light passing through the film.

Habitually, nonchalantly, Kiarostami combines the supple lexicon of the Persian language with the vast aesthetic potential of Persian poetry to make that august tradition new. Characteristically, he throws the spotlight on the object of observation rather than on the perceiving mind to keep our attention fixed on the poetic nature of our world. In this way, his poetry embodies and exhibits the most abiding concerns of the entire tradition: the structure of the ineffable, those relations that cannot be reduced to human logic—like the enigma of a dog’s fidelity, the bitterness of truth, the puzzle of poverty in the midst of plenty. The poems in this book often acknowledge and celebrate the presence of mystery in our midst. Whether explicitly, such as in the cycle of poems that open with the phrase “the more I think,” or more subtly, as in many other instances in the following pages, they place the human within a world of nature, but nature widened to emphasize the mundane and the quotidian as well as the supernatural. Kiarostami has thus grafted the most abiding aspirations of the best of Persian poets, both classical and modern, to contemporary concerns. If he can be said as a filmmaker to have led the art form of the twentieth century to new aesthetic heights, these restless, airy walks with the wind may guide us step by step to a new verbal kinetic.

Walking with the Wind

Poems by Abbas Kiarostami

کرّه اسبی سفید،
از مه می آید
و ناپدید می شود
در مه.

*A white foal
emerges through the fog
and disappears
in the fog.*

برف می بارد
برف می بارد
برف می بارد
روز به پایان می رسد
برف می بارد
شب.

Snow falls
snow falls
snow falls.
The day ends.
Snow falls.
Night.

جاپای عابری در برف
از پی کاری رفته؟
برمی گردد؟
از همین راه؟

*A passerby's footprints in the snow —
gone on an errand?
Is he coming back?
This way?*

گورستان
سراسر
پوشیده از برف.

*The graveyard
is covered over
with snow.*

آب شده
تنها برف سه سنگ قبر
هر سه جوان

*Only on three tombstones
is the snow melting —
all three young.*

برف‌ها
به سرعت آب می‌شوند
و به زودی پاک می‌شود،
جایای عابران
از کوچک و بزرگ

*The snow
melts so rapidly —
soon those footprints
will be gone,
large and small.*

سپیدیِ کبوتر
گم می‌شود در ابرهای سپید،
روز برفی

*White of a pigeon
erased in white clouds —
a snowy day.*

صدای طبل
هراسان می کند
شقایق های اطراف جاده را.
آیا باز خواهند گشت؟

*The beating of drums
frightens
the roadside poppies.
Will they show themselves again?*

صد سربازِ گوش به فرمان
به خوابگاه می‌روند
در آغاز شبی مهتابی

رویا‌های نافرمان

*One hundred obedient soldiers
enter the barracks
early on a moonlit night.*

Rebellious dreams!

تکھ برفی کوچک
- یادگار زمستانی طولانی -
اوایل بهار ...

*A little patch of snow —
souvenir of a long winter
in early spring . . .*

بنفشه‌های زرد
بنفشه‌های بنفش
با هم
و جدا از هم

*Yellow violets
violet violets
together
and apart.*

زن سپیدموی
به شکوفه‌های گیلاس می‌نگرد؛
آیا بهار پیری ام فرا رسیده است؟

*White-haired woman
eyeing the cherry blossoms:
“Has the spring of my old age arrived?”*

راهبه‌ی پیر
اندرز می‌دهد
راهبه‌های جوان را
در میان درختان گیلاس

*The old nun
dispenses advice
to the young nuns
amid cherry trees.*

جوجه‌های یک روزه
تجربه کردند
نخستین باران بهاری را

*Day-old chicks
experiencing
their first spring shower.*

پروانه به دور خود می چرخد
بی هدف
در آفتاب ملایم بهاری

*Aimlessly
in mild spring sunshine
the butterfly circling round itself.*

در بادِ بهاری
ورق می خورد دفتر مشق.
کودکی خفته
بر دست‌های کوچک خویش...

*In the spring wind
a school notebook's pages turn over —
a child sleeping
on his little hands . . .*

راهبه‌ی پیر
صبحانه می‌خورد به تنهایی
صدای کتری جوشان

*Whistle of the boiling kettle:
the old nun
is having breakfast alone.*

تاج خروس وحشی
بردباری می کند
در جمع منظم بنفشه های بهاری

*The wild cockscomb
bides his time
in the cultivated company of spring pansies.*

می پرد و می نشیند
می نشیند و می پرد
ملخ
به سمتی که فقط خود می داند

*It flies and settles
settles and flies away again —
the grasshopper
in the direction it alone knows.*

شش راهبه‌ی کوتاه
قدم می‌زنند
میان چنارهای بلند

*Six short nuns
stroll
amid tall sycamores.*

بانگ کلاغان

The shriek of crows.

یک قطره نور
فرو می افتد
از شکاف آسمان خاکستری
بر اولین شکوفه ی بهاری

*From a crack in the ashen sky
a drop of light
falls
onto the spring's first blossom.*

زنبور عسل
مردد می ماند
در میان هزاران شکوفه ی گیلاس

*Amid thousands of cherry blossoms
the honeybee
hesitates.*

دستانی لرزان
یک کمان کشیده
لحظه‌ی رهایی
برای پرنده...؟

*Trembling hands,
an arrow drawn tight:
moment of release
for the bird . . .?*

رویای کشتار هزار پرنده‌ی کوچک
بر یک بالشِ پَر

*The dream of a thousand little birds slaughtered
on a downy pillow.*

یک سیب سرخ
هزار چرخ می‌زند
در هوا
و می‌افتد
در دست کودکی بازیگوش

*A red apple
makes a thousand turns
in the air
and falls
into the hands of a playful child.*

در میان صدها
سنگ کوچک و بزرگ
می جنبد،
تنها یکی سنگ پشت

*Among hundreds of rocks
small and large
dawdles
a single turtle.*

عنكبوت
کار خود را آغاز کرده است
قبل از طلوع آفتاب

*Before sunrise —
the spider
already gone to work.*

چشمه‌هایی
در دل کوه‌های دور دست.
کسی آب نمی‌نوشد،
حتا پرندهای

*Wellsprings
in the heart of faraway mountains.
Nobody to drink the water,
not even a bird.*

چه خوب شد که نمی بیند
سنگ پشت پیر
پرواز سبک بار پرنده‌ی کوچک را

*How merciful
that the turtle doesn't see
the little bird's effortless flight.*

جوانه زد
شکفت
پژمرد
فرو ریخت
حتایک کس آن را ندید

*It sprouted
blossomed
withered
and fell to the ground.
Not a soul to see it.*

عنكبوت
دست از کار می‌کشد
لحظه‌ای
به تماشای طلوع خورشید

*The spider
stops
and takes a moment's break
to watch the sun rise.*

زنبورهای کارگر
کم کاری می کنند
در نیمروز بهاری

*Spring noon:
the worker bees
slow down.*

چه آرام
چه باشکوه
بالا می آید ماه
از طرف خاوران

*How calmly
gloriously
the moon rises
on the eastern horizon.*

چگونه می تواند زیست
سنگ پشت پیر
سیصد سال
بی خبر از آسمان

*How can
the old turtle live
three hundred years
unaware of the sky?*

ستاره‌ی دنباله‌دار
فرو می‌افتد در شبی سیاه
در دل برکه‌ی آرام

صدای آهن گداخته
در آب

*One black night
a comet
pierces the pond's heart —*

*the hiss of hot steel
in the water.*

بزرگ شد و بزرگ‌تر
کامل شد
کوچک شد و کوچک‌تر

امشب،
شب‌بی بی ماه

*It grew large and still larger.
It grew full
and turned small and smaller.*

*Tonight
a moonless night.*

دریا تاریک
ساحل تاریک
به انتظار خورشید باشم
یا ماه؟

*Sea all black
shore black —
should I expect the sun
or the moon?*

نور مهتاب
ذوب می کند
یخ نازک رود کهن را

*Moonlight
thaws
thin ice on the old river.*

زنی بیدار
دل‌کنده از نوازش
در کنار مردی خفته

*Woman lying awake
beside a sleeping man —
no hope of a caressing hand.*

پنج زن آبستن
در سکوت اتاق انتظار
عصر پنج‌شنبه

*Five pregnant women
in the silence of the waiting room —
last day before the weekend.*

ریواس و شبدر کوهی
گفت و گو می‌کنند، با هم
و گرمی می‌دارند
تابش ملایم آفتاب پاییزی را

*The wild rhubarb and the mountain clover
converse
and bask
in the mild sunshine of autumn.*

برگ چنار
فرو می افتد آرام
و قرار می گیرد
بر سایه‌ی خویش
در نیمروز پاییزی

*Autumn afternoon:
a sycamore leaf
falls softly
and rests
on its own shadow.*

یک قطره باران
می‌غلتد از برگ شمشاد
می‌افتد بر آبی گل‌آلود

*A drop of rain
rolls off the box-tree leaf
and falls into the muddy water.*

صد درخت تناور
شکست، در باد
از نهالی کوچک
تنها دو برگ
بر باد رفت

*A hundred stout trees
have broken in the wind —
from the little sapling
only two leaves
blown away.*

با باد بعدی
نوبت کدام برگ است
که فرو افتد؟

*As the wind rises
which leaf's turn is it
to fall down?*

غازهای وحشی
فرود می‌آیند این بار،
بر نی‌های بریده

*This time
the wild geese land
on cut reeds.*

زنی آبستن
می‌گرید بی‌صدا
در بستر مردی خفته

*A pregnant woman
weeps silently
in a sleeping man's bed.*

باد
در کهنه را
باز می کند
و می بندد
با صدا
ده بار

*The wind
opens
the old door
and closes it
noisily
ten times.*

مردی خسته در راه
تنها
یک فرسنگ
تا مقصد

*An exhausted traveler
on his way alone —
one parasang
from his destination.*

ماه
به شمشادهای خیس می تابد
لحظه ای پس از باران

*A moment after the rain
the moon
shines on wet box trees.*

مهتاب
به درخت کاج می تابد
زیر برف سنگین

*Moonlight
shines on the pine tree
under heavy snow.*

یک گلِ کوچِ بی نام
روئیده به تنهایی
در شکاف کوهی عظیم

*A little nameless flower
blossoming alone
in the crack of a huge mountain.*

صدای رعد
نا تمام می گذارد
عوعو سگ را
بر فراز ده

*The roar of thunder
over the village
interrupts
the dog's bark.*

در کوره راه کوهستانی
پیرمرد روستایی در راه
آوای جوانی از دور

*An old villager
on the mountain path —
a young man's call from afar.*

پل شکسته
سطح آب را می خراشد
نور ماه
هرز می رود

*The sagging bridge
scratches the water's surface
warping
the moonlight.*

از دست هیچ کس
کاری ساخته نیست
وقتی آسمان
قصد باریدن دارد

*Nobody
can do anything
when the sky
means to shed rain.*

سگ سیاه
عوعو می کند
برای تازه واردی ناشناس
در شب بی ستاره

*Starless night:
black dog
barking
at the newcomer.*

باد بهاری
کلاه از سر مترسک می‌رباید
اولین روز سال نو...

*Spring breeze
steals the hat off the scarecrow's head —
first day of spring . . .*

قرص ماه
با احتیاط بالا می آید
از قله ی آتشفشان

*The round moon
rises gingerly
above the volcanic peak.*

مه که فرو نشست
قرص خورشید
رنگ پریده
در طرف خاوران

*The sun's disk
pale
in the east
as fog settles.*

فرو می افتد کلید
بی صدا
از گردن زنی شالی کار
کتری جوشان،
بر اجاق آشپزخانه

*The key hanging
from a woman's neck
in a rice paddy
falls off without a sound —
a kettle boils on the kitchen stove.*

شصت و شش گام بلند
تا انتهای باغ
با گام‌های راهبه‌ای کوتاه

*Sixty-six long steps
to the orchard's other end —
in short nuns' steps.*

گاوی آبستن
دو سطل بی شیر
در دست مردی در گذرگاه

*A pregnant cow —
two empty milk pails
in the hands of a passerby.*

قرص نانی
قسمت می شود
میان پنج کودک گرسنه

زنی پا به ماه

*A loaf of bread
gets distributed
among five hungry boys —*

a woman in labor.

زنبورهای کارگر
کار را رها می کنند
برای گفت و گویی لذت بخش
در اطراف زنبور ملکه

*Worker bees
leave work
for a pleasant chat
around the queen bee.*

گاو شیرده
چنان راه می رود
که مرد روستایی در قفا
با دو سطل شیر

*The milk cow
walks
just like the villager behind her
with two pails of milk.*

زنی پا به ماه
بیدار
در جمع پنج دختر و یک مرد خفته

*A woman in labor
awake
surrounded by five girls and a sleeping man.*

دو راهبه
سرسنگین
از کنار هم می‌گذرند
میان درختان چنار

*Two nuns
heavy-headed
cross paths
among the sycamores.*

مهتاب
تابیده از پشت شیشه
بر چهره‌ی مهتابی راهبه‌ی جوان
در خواب

*Moonlight
shining through the glass
on the pale face
of the young nun asleep.*

آفتاب پاییزی
بر چینه‌ی گلین
مارمولکی هوشیار

*Autumn sunshine —
a lizard alert
on the mud-brick wall.*

مترسک
عرق می‌ریزد زیر کلاه پشمی
در نیمروز گرم تابستان

*At summer noon
the scarecrow
sweats under its woolen hat.*

آفتاب پاییزی
از پشت شیشه می تابد
بر گل های قالی
زنبوری خود را به شیشه می کوبد

*The autumn sun
shines through the window
on the flowers of a carpet.
A bee beats its head against the glass.*

میوه های کاج
فرو می افتند
یک به یک
از تند باد پاییزی

*Pine cones
fall
one by one
in strong autumn winds.*

مگس ها
می چرخند به دور سر یابوی مرده
هنگام غروب آفتاب

*Sunset —
flies circling
around the dead nag's head.*

عنكبوت
پیوند می‌زند
این بار
شاخه‌های توت و گیلاس را

*This time
the spider
brings together
the branches of the cherry and the mulberry.*

بارش باران
بر درختان خشک
آوای زاغی از دور

*The pouring rain
on dried-up trees —
from afar the shriek of a crow.*

باد
دو نیم می کند
تکه ابری کوچک را
برای غرب و شرق
در نیمروز خشکسالی

*The wind
slices a little cloud
into two halves:
one for the west, one for the east
at noon on a day of drought.*

بچه‌های روستایی
نشانه می‌روند بی‌مهابا
سر حلبین مترسک را

*Fearlessly
the village kids target
the scarecrow's tin head.*

مه غلیظ صبحگاهی
بر غوزه‌زار پنبه
صدای رعد از دور

*The thick fog of dawn
over a cotton field —
the sound of thunder from afar.*

گل‌های آفتابگردان
سرافکنده نجوا می‌کنند
در پنجمین روز ابری

*On the fifth day of clouds
sunflowers
whisper with lowered heads.*

عنكبوت
با رضایت به حاصل کار خویش می‌نگرد
بین توت و گیلاس

*The spider
eyes its handiwork with satisfaction
between the cherry and the mulberry tree.*

خورشید می‌تاباند
نخستین انوار طلایی خود را
بر پرده‌ی پرشکوه تار عنکبوت

*The sun beams
its first golden rays
on the majestic mantle that is the spider's web.*

برف می بارد
از ابری سیاه
به سپیدی برف

*Snow descends
from the black clouds
with the whiteness of snow.*

در زیارتگاه
به هزار چیز اندیشیدم
بیرون که آمدم
برف نشسته بود

*Inside the shrine
I thought a thousand thoughts
and when I left
it had snowed.*

قاصدک از راه دور
به دیدار برکه آمد
آب از آب تکان نخورد

*From far away a dandelion
deigned to settle on the pond
without rippling the water.*

عنكبوت
رانده می شود
به نرمی
از کلاه راهبه ی پیر

*Gently
the spider
is shooed away
from the old nun's hat.*

گفت و گوی راهبه‌ها
راه به جایی نمی‌برد
سرانجام
وقت خواب است

*The nuns' discussion
concludes nothing.
Eventually
it is time to sleep.*

برف‌ها
فروریخته می‌شوند از بام
با پارو
چه بی‌مقدار

*The snow
shoveled right off the roof
with a snow shovel —
how undignified.*

روی طناب رخت
برف پهن کرده‌اند
در این هوای سرد
به این زودی‌ها خشک نخواهد شد
برف

*On the clothesline
snowflake linen hangs.
In this cold air
snow doesn't dry up
so fast.*

کلاغ سیاه
با حیرت به خود می نگرد
در دشت پوشیده از برف

*In a snow-covered field
the black-hooded crow
looks at itself dazed.*

شب	<i>Nights</i>	
طولانی		<i>long</i>
روز	<i>days</i>	
طولانی		<i>long</i>
عمر	<i>life</i>	
کوتاه		<i>short.</i>

سگ ولگرد
تن می شوید
در باران بهاری

*The stray dog
washes its body
in spring rain.*

راهبه
دست می کشد
بر پارچه ی ابریشم:
مناسب است برای روپوش؟

*The nun
caresses the silk fabric:
would it do
for a gown?*

سگ در کمین نشسته
در انتهای کوچه
برای گدای تازه وارد

*The dog lies in ambush
at the end of the alley
for the new beggar.*

سگ خفته
یک چشم باز می کند و می بندد
برای دیدن پشه‌ی مزاحم

*The sleeping dog
keeps opening an eye and closing it again
to watch the pesky mosquito.*

بارش تگرگ
بر تخم گنجشکی خُرد؛
پرواز پرنده‌ای کوچک

*Hail lands
on the sparrow's egg —
the flight of a tiny bird.*

کبوتر
نخستین شعر حماسی را سرود
هنگام پرواز بر فراز قله‌ی آتشفشان

*Flying over a volcanic peak
the dove
composed its first epic song.*

باران لاجوردی
بر شکوفه‌های گیلاس
شکوفه‌های رنگین
در غروب بهاری

*Azure rain
on cherry blossoms.
Tinted blossoms
at spring sunset.*

دوده‌ی شمع
سیاه می‌کند
بالِ رنگینِ پروانه را

*Soot from the candle
blackens
the butterfly's colorful wing.*

به جوانه نمی‌نشیند
تنها یک درخت
در جمع درختان گیلاس

*In the community of cherry trees
one does not blossom
by itself, alone.*

گل‌های آفتابگردان
سردرکنار هم
هنگام ریزش تندِ باران

*As the rain comes down
sunflowers
put their heads together.*

مترسک
آبیاری می شود
در میان جالیز

*The scarecrow
getting irrigated
in the middle of the field.*

یکی از راهبه‌ها
چیزی گفت
بقیه خندیدند
با صدای بلند

*One of the nuns
said something.
The rest broke
into loud laughter.*

دو سنجاقک ماده و نر
از کنار هم می‌گذرند
در میان درختان بلوط

*Two dragonflies, one male one female
pass in the air
among the oak trees.*

برخورد قهرآمیز دو فاحشه
هنگام خروج از کلیسا
عصر یکشنبه

*Angry confrontation between two prostitutes
leaving the church
on Sunday afternoon.*

تلی از
تایرهای فرسوده
سگی رنجور
نگهبانی می‌دهد
بی‌موجب

*A heap of
discarded tires:
a decrepit dog
standing watch
free of charge.*

زمین لرزه
ویران کرد حتا
انبار غله‌ی مورچگان را

*The earthquake
destroyed
even the ants' grain silo.*

از هر صد سیب
ده سیب کرمو
برای هر کرم
ده سیب

*Out of a hundred apples
ten have worms —
ten apples
to a worm.*

سیب کوچک
به دور خود می چرخد
از فرو ریختن آبشاری کوچک

*The little apple
floats spinning
at the base of a little waterfall.*

سگ ولگرد
دم می‌جنباند
برای عابر کور

*The stray dog
wags its tail
for the blind passerby.*

میوه‌های رنگین
در سکوت سوگواران سیاه‌پوش

*Colorful fruits
in the silence of black-clad mourners.*

در جمع سوگواران سیاهپوش
کودک
خیره به خرمالو می نگرد

*In the assembly of black-clad mourners
the child
gazes boldly at a persimmon.*

گورکن
دست از کار می‌کشد
برای خوردن لقمه‌ای
نان و پنیر

*The grave digger
stops work
to take a bite
of bread and cheese.*

حاصل دو روز
کار عنکبوت
ویران می شود
با جاروی خدمتکار پیر

*The spider's harvest
of two days
is left in ruins
by the old housekeeper's broom.*

آغاز می‌کند
عنکبوت
این بار
کار تنیدن را
بر پرده‌ای ابریشمین

*This time
the spider
begins
to weave
on the silk drape.*

ماه می شکند
در قاب پنجره

*The moon breaks
against the window frame —*

صدای گریه‌ی کودکی نوزاد

sound of a newborn crying.

چند کودک دبستانی
گوش سپرده‌اند
بر خط آهنی متروک

*A few schoolchildren
have put their ears
on the deserted train track.*

مترسکی تنها
در زمینی بی‌خوشه
اوایل زمستان

*A lone scarecrow
in an idle field
as winter sets in.*

پرندگان
بازی می کنند
روی دست و صورت مترسک

کار به آخر رسیده است

*Birds
are playing
on the scarecrow's hands and face.*

Work must be over.

دو دفتر صد برگ
یک مداد نوک تیز
کوله‌باری اندرز
کودکی در راه

*Two hundred-sheet notebooks
one sharpened pencil
one backpack full of advice —
a child well on his way.*

کودک دبستانی
راه می‌رود بر ریل کهنه
و تقلید می‌کند ناشیانه
صدای قطار را

*The schoolchild
walks on the old rail
clumsily mimicking
the sound of the train.*

باد
به رقص وامی دارد
خرقه‌ی ژنده‌ی مترسک را
اولین روز سال نو

*The wind
moves the scarecrow's tattered robe
to dance —
first day of the new year.*

زیر کورسوی چراغ نگهبانی
کودک
نقاشی می کشد

پدر در خواب

*In the dim light of the switchman's lamp
the child
is drawing

while the father sleeps.*

کودک تب دار
نگاه می کند از پشت شیشه
با حسرت
بر آدمک برفی

*The child with a fever
looks longingly
through the windowpane
at the snowman.*

کودک
رفتاری مهربان دارد
با عروسک
مادر... نه چندان

*The child
on her best behavior
with the doll.
The mother, well . . .*

یک قطره باران
سُر می خورد بر روی شیشه
دست کوچک جوهری
پاک می کند بخار را
از روی شیشه

*A drop of rain
slides over the windowpane.
A little ink-stained hand
wipes the dew
off the window's face.*

صدها گردوی تازه
در اطراف کودکی خُرد
با دستان کوچک و سیاه

*Hundreds of fresh walnuts
around a small child
with little stained hands.*

در معبدی متعلق به
هزار و سیصد سال پیش
ساعت
هفت دقیقه به هفت

*In a temple
one thousand three hundred years old
the clock
reads seven minutes to seven.*

ساعت مچی
از کار می افتد
روی دست مرد نابینا

*The watch
on the blind man's wrist
has stopped.*

مرد نابینا
ساعت می پرسد
از کودک دبستانی

*The blind man
asks the schoolchild
for the time.*

روستایی
به زمین خود بازمی‌گردد
برای کشت بهاری
بدون نیم‌نگاهی به مترسک

*The villager
returns to his land
for spring seeding —
not even a half-glance at the scarecrow.*

کارگران زغال سنگ
هیچ کدام ندیدند
بارش نخستین برف زمستانی را

*Coal miners:
not one has seen
the first winter snow.*

ریزش معدن زغال سنگ
پرواز صدها پروانه ی سفید

*Collapse of the coal mine —
flight of hundreds of white butterflies.*

سپیدی برف
چشم کارگران زغال سنگ را زد
هنگام خروج از معدن

*The snow's whiteness
strikes the eyes of the coal miners
emerging from the mine.*

خوب که فکر می‌کنم
نمی‌فهمم
دلیل این همه سپیدی برف را

*The more I think
the less I understand
the reason for all the whiteness of the snow.*

راهبه‌ها
به توافق نمی‌رسند
سرانجام
بر سر رنگ اتاق غذاخوری

*In the end
the nuns
could not agree
on the color of their dining room.*

خوب که فکر می‌کنم
نمی‌فهمم
دلیل این همه
نظم و شکوه را
در کار عنکبوت

*The more I think
the less I understand
the reason
for all this order and majesty
in the spider's work.*

خوب که فکر می‌کنم
نمی‌فهمم
دلیل این همه مهر مادران را
به فرزندان

*The more I think
the less I understand
the reason for a mother's love
for her children.*

خوب که فکر می‌کنم
نمی‌فهمم
دلیل این همه وفاداری سگ را

*The more I think
the less I understand
the reason for the dog to be so faithful.*

خوب که فکر می‌کنم
نمی‌فهمم
دلیل پینه‌ی دستانِ تهی‌دستان را

*The more I think
the less I understand the reason
for calluses on the hands of the empty handed.*

خوب که فکر می‌کنم
نمی‌فهمم
دلیل تلخی حقیقت را

*The more I think
the less I understand
why the truth should be so bitter.*

خوب که فکر می‌کنم
نمی‌فهمم
دلیل این همه
بلندی کهکشان را

*The more I think
the less I understand
why the Milky Way
is so distant.*

خوب که فکر می‌کنم
نمی‌فهمم
دلیل این همه
ترس از مرگ را

*The more I think
the less I understand
the reason
to fear death so much.*

آیا گوش‌هایم خواهد شنید باز
صدای طغیان رودخانه‌ی مجاور را
هنگام آب شدن برف‌ها؟

*Will my ears ever hear again
the sound of the nearby river's rebellious tide
as the snows thaw?*

آخرین برگ‌گی که به شاخه چسبیده
به خود نوید می‌دهد
تماشای جوانه‌های بهاری را

*The last leaf stuck to the branch
clings to the promise
of glimpsing spring buds.*

از خواب که پریدم
درست اول بهار بود
نه کم
و نه بیش

*When I started up out of sleep
it was just the beginning of spring
no more
no less.*

خط کشیده است جت
بر آسمانِ آبی
در اولین روز سال نو

*The jet has sketched a line
across the blue sky
on the first day of the new year.*

زنبور عسل
مدهوش می شود
از عطرِ گلی ناشناخته

*The honeybee
is amazed
by the fragrance of an unknown flower.*

باران بهاری
پُر آب می‌کند
لانه‌ی کبوتر را

*Spring rain
fills the pigeon's nest
with water.*

کبوتر به تماشای بهار رفته است

The pigeon is out watching the spring.

پرستوها
امسال باز نمی‌گردند
به جای نخستین؟

*Won't the swallows
ever come back
this year?*

مار
می‌پیماید عرض خیابان را
بی‌نگاهی به چپ و راست

*The snake
crosses the street
without a glance to left or right.*

قطار زوزه می‌کشد
و می‌ایستد

*The train shrieks
and comes to a halt.*

پروانه‌ای خفته بر ریل آهن

A butterfly sleeps on the rail.

گریه‌ی کودک را
آواز پرنده همراهی می‌کند
تا رسیدن مادر

*The cry of the child —
a bird song accompanies it
until the mother returns.*

هلال ماهِ یک شبه
مراقبت می شود
با تکه ابر پنبه ای

*A crescent moon of the first night
is being pampered
by a cottony piece of cloud.*

خیش زمین را می شکافد
و هیچ نمی داند گاو
دلیل دردِ دست و پایش را

*The plowshare digs the earth
and the ox has no idea
what caused the pain in his limbs.*

در نسیم بهار
پرواز چند برگ خشک پاییزی

*The scattering of a few withered autumn leaves
in the spring breeze.*

وقتی قرص ماه بالا می آید
از خاوران
احساس عاشقانه ام اوج می گیرد
اندکی

*As the moon's disk rises
in the east
my feelings of love
wax just a little.*

کفش‌هایم خیس می‌شوند
هنگام عبور
از کشتزار شبدر

*My shoes get soaked
as I cross
the clover field.*

خوشه‌های گندم
به خود می‌پیچند
از تندباد بهاری

*Sheaves of wheat
twist
in the spring thunderstorm.*

صدای زوزه‌ی شغال ماده را
سگ پاسخ می‌دهد
از راه دور
در شبی مهتاب

*A dog responds
from afar
to a she-jackal's howls
in the moonlit night.*

آینه می شکند
در دست زنی نازیبا
صد چشمه روان می شود
در دل شبی سیاه

*The mirror breaks
in a plain woman's hand —
a hundred streams welling up
in the dead of a dark night.*

سایه‌ام
با من همراهی می‌کند
در شب مهتاب

*My shadow
keeps me company
this moonlit evening.*

وقتی خورشید بالا می‌آید،
از خاوران
احساس عاشقانه‌ام
کاسته می‌شود
اندکی

*As the sun rises
in the east
my feelings of love
wane
just a little.*

چراغ برمی افروزد
در شب توفانی
اصرار عاشق
راه به جایی نمی برد

*The lamp stays lit
in the night of storm.
The lover's pleas
come to naught.*

جوانه‌ی کوچک
فریاد می زند خود را
از میان غلافِ سختِ چوبِ گیلاس

*The little bud
announces itself loudly
from inside its hard sheath of cherry wood.*

گل شیپوری
پُر می شود
از باران بهاری

*The bowl of the bignonia
fills up
with spring rain.*

باران بهاری
فرو می‌ریزد با شتاب
بر بشقاب‌های چرب.
نودختری
خشک می‌کند دستانش را
با دامنی پر گل

*Spring rain
pours in a rush
onto dirty dishes.
A young girl
dries her hands
with her floral skirt.*

شبدرها پنهان کرده‌اند در خود
شب‌نم‌های صبحگاهی را

*Within their folds, the clover buds have hidden
many morning dewdrops.*

هیچ کس نمی داند
جویبار کوچکی
که جاری می شود از دل چشمه ای خُرد
قصد دریا دارد

*Nobody knows
that the little stream
gushing from the heart of a small fountain
is headed for the sea.*

بلبلِ آواز خوان
رانده می شود
از فریاد مردی خواب آلود
در سپیده دم بهاری

*The singing nightingale
is driven away
by the shrill cry of a man half asleep
at spring dawn.*

شیشه‌ی نوشابه شکسته
لبریز
از باران بهاری

*The broken soda-pop bottle
fills up
with spring rain.*

اسب سم می کوبد
بر گلی ناشناس
در جمع هزاران گل و گیاه

*The horse stamps his hoof
on an unknown flower
among thousands of flowers and weeds.*

باران بر علوفه‌ی خشک
به مشام گاو شیرده می‌رساند
بوی بهار را

*The rain on dried fodder
brings the scent of spring
to the milk cow's nostrils.*

یابوی بارکش
پا سست می کند
هنگام عبور
از کشتزار شبدر

*The fully loaded nag
slows down
as it passes
by the clover field.*

گاو شیرده ماغ می کشد
و می پراند خواب را
از چشمان مرد خسته
در بعدازظهر تابستان

*The milk cow moos
and shoos sleep away
from the weary laborer's eyes
in the summer afternoon.*

*The wind howls
in deserted alleys —
not a passerby,
not even a single dog.*

هلال نازک ماه
می افشاند نور اندک خود را
بر صدها داس خسته
در یک شب تابستان

*The slender crescent
scatters its pale light
on hundreds of worn-out sickles
on a midsummer night.*

تمامی محصول یک سال
یک روزه جمع می شود
بر گردهی چارپایی رنجور
روستایی خسته

*A whole year's harvest
is gathered in one day
and loaded on the back of a tottering beast
in a tired village.*

ابر تیره
به استقبال قرص ماه می رود
در شب مهتابی

*The dark cloud
moves forth to welcome the moon's disk
on a moonlit night.*

سنبله‌های نورس
سر در آغوش هم.
از ترس باد
یا داس؟

*Ripening stalks
in each other's arms —
is it the wind they fear
or the sickle?*

داس خسته
به دیوار انبار تاریک
آویخته می شود
برای مدتی طولانی

*The tired sickle
hangs on the wall
of a dark storehouse
for a long rest.*

شش صندلی بامبو
با هم مرور می کنند
خاطره ی آخرین تندباد پاییزی را
در دشت خیزران

*Gathered together
in a field of rattan
six bamboo chairs review
the memory of the last autumnal storm.*

بید مجنون
سرو بلند
همسایه‌ای غمگین
غروب خزان‌ی

*Weeping willow,
towering cypress,
a dejected neighbor —
autumn sunset.*

نخستین پاییزِ تنهایی
آسمانی بی ماه
و صد رشته آواز
در دل

*The first autumn of solitude,
a moonless sky,
a hundred strands of song
in the heart.*

زاغ تشنه
منقار می‌مالد بر خاک
ابری در راه

*The thirsty raven
rubs its beak in the dust —
a cloud on its way.*

چشمان کلاغ تشنه
به خرمن دور ماه
غروب تابستان

*The eyes of the thirsty crow
fixed on the moon's distant harvest —
summer sunset.*

باد
قاصدک را بالا می برد
تا ارتفاع کاج
لانه ی کبوتری ویران از باد

*The wind
lifts the dandelion ball
to the height of a pine tree —
a pigeon's nest, dismantled by the wind.*

باران بر دریا می بارد
کشتزاری خشک

*Rain falling on the sea —
the fields parched.*

هلال ماه نو
سریع تر می پیماید
گسترده ی آسمان را
در تندباد زمستانی

*The new crescent moon
travels the sky's expanse faster
on the wings
of a winter storm.*

هزار کودک عریان
در برف.

*A thousand naked children
in the snow.*

کابوس شب زمستانی

Midwinter nightmare.

تندبادی که از شرق می‌وزد
تند می‌کند
پرواز کلاغان را
به سوی غرب

*A blast sweeping from the east
speeds along
the ravens' flight
westward.*

ماهی‌های قزل‌آلا
نمی‌دانند مقصد رودخانه را
و همراه آن می‌روند
تا آب شور

*The trout
have no idea where the river leads them —
they accompany it
to salty waters.*

شامگاهان
ماهی کوچک
جامانده از تور ماهیگیران
بر ساحل

*By night
the little fish wiggles out
of the fishermen's net
onto the shore.*

باد	<i>Wind</i>
زوزه می‌کشد	<i>roaring</i>
گرگ	<i>wolf</i>
زوزه می‌کشد	<i>roaring —</i>
ماه	<i>moon</i>
نهان می‌شود	<i>hides</i>
در پس ابری تیره	<i>behind a dark cloud.</i>

به چشم ماه
اینان که امروز می نگرندش
هم آیند
که هزاران سال پیش؟

*The question in the moon's eye:
are those who watch her today
the same ones
who watched her thousands of years ago?*

پل عظیم
مانع می شود لحظه ای
تابش نور ماه را
بر رود سیم گون

*For a moment
the great bridge
stops the moonlight
from shining on the silver river.*

روستایی رنجور
پا به پا همراه چارپایی مجروح
با باری از غوزه‌های پنبه

*The limping villager
in step with a wounded beast
under its bulging load of cotton bolls.*

ترانه های شالی کاران
شاد و غمگین
آهنگ هردو
یکسان

*Songs of the rice farmers:
some happy, some sad
their melodies
exactly alike.*

در زیارتگاه
به هزار چیز اندیشیدم
بیرون که آمدم
یکی در خاطرمانماند

*Inside the shrine
I thought a thousand thoughts.
When I stepped outside
not one was left in my mind.*

گفت
از دست من کاری بر نمی آید
کاش گفته بود
از دلم

She said:
"I just can't."
I wish she had said:
"My heart won't let me."

کرم رها می‌کند
سیب کرم خورده را
برای سیبی تازه

*The worm exits
the worm-eaten apple
for a fresh one.*

قرص ماه
نور می افشاند بی دریغ
بر کرم شب تاب

*The moon's disk
shines its light unconditionally
on the glowworm.*

کرم شب تاب
نور می افشاند بی دریغ
در شب بی ماه

*The glowworm
shines its light unconditionally
on the moonless night.*

در بازی‌های کودک و مادر بزرگ
آن که همیشه می‌بازد
مادر بزرگ است

*In games between the child and her grandmother
the grandmother
keeps losing.*

کودک
درون گهواره
ابعاد تخت خود را نمی‌شناسد
در اتاق سه در چهار

*The child
inside a crib
in a three-by-four room
does not know the dimensions of the bed.*

گام برمی دارم
بر امواج زرد و سرخ
در غروب پاییزی

*I stroll
at autumn sunset
along gold and reddish waves.*

به هیچ چیز
آن قدر اطمینان ندارم
که به پایان شب
و روز هم

*I don't trust anything
as much as the end
of the night
and of the day.*

اکنون کجاست؟
چه می‌کند؟
کسی که فراموشش کرده‌ام.

*Where is he now,
doing what,
the one I have forgotten already?*

همراه باد آمده‌ام
در نخستین روز تابستان
باد مرا با خود خواهد برد
در آخرین روز پاییز

*I have come, along with the wind,
on the first day of summer.
The wind will carry me along
on the last day of the fall.*

می‌آیم به تنهایی
می‌نوشم به تنهایی
می‌خندم به تنهایی
می‌گریم به تنهایی
می‌روم به تنهایی

I arrive alone
I drink alone
I laugh alone
I cry alone
I'm leaving alone.

نه خاور	<i>Not east</i>
نه باختر	<i>not west</i>
نه شمال	<i>not north</i>
نه جنوب	<i>not south</i>
همين جا كه من ايستاده‌ام	<i>only this spot I am standing on now.</i>

فریاد می‌کشم
بر فراز دره‌ای عمیق
در انتظار پژواک

*I cry out
across a deep valley
expecting the echo of my voice.*

گریه امانم نمی‌دهد
وقتی
جایی برای گریستن نیست

*I can't stop crying
when there's no room
for crying any more.*

همیشه با کسی
قرار ملاقات دارم
که نمی‌آید...
نام او در خاطر من نیست

*I always seem to have an appointment
with someone
who will not come . . .
can't remember the name.*

سال‌هاست
مثل پر کاه
در میان فصول
سرگردانم

*For years now
I have been suspended
between the seasons
like a blade of straw.*

شش کرت جالیز را می گذرم
در شب مهتاب
پا در گل می گذارم
تا غوزک

*I cross a six-furlong field
on the moonlit night —
my feet sink into the mud
up to my ankles.*

به دنبال سراب
به آب رسیدم
بی احساس تشنگی

*Following the mirage
here I am at the water's edge
without the feeling of thirst.*

یک عمر را پشت سر می‌گذارم
در یک لحظه
بر خویشتن می‌گریم

*I leave behind a whole lifetime
in a single moment
and I cry for myself.*

از صد عابر
یکی می ایستد
مقابل بساط من

*Out of a hundred passersby
one stops
in front of my stall.*

همیشه ناتمام می ماند
حرف های من
با خودم ...

*My words
to myself
never seem quite finished .*

ببخشید و فراموش کنید
گناهانم را
اما نه آن گونه
که به کلی فراموششان کنم

*Forgive my sins.
Forget them —
but not so much
that I forget them completely.*

© 2001 by the President and Fellows of Harvard College

All rights reserved

VOICES AND VISIONS IN FILM

Series Editor

Bruce Jenkins,
Harvard Film Archive

Designer

Lorraine Ferguson

Cover photos

Abbas Kiarostami

Courtesy Andrea Rosen Gallery and Olivier Renaud-Clement

Front: Untitled (#90), 2000

Back: Untitled (#59), 2000

Printing

Eurasia Press, Singapore

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Kiarostami, Abbas.

[Hamrah ba bad. English & Persian]

Walking with the wind / poems by Abbas Kiarostami ; translated by
Ahmad Karimi-Hakkak and Michael Beard.

p. cm.—(Voices and visions in film)

ISBN 0-674-00844-8

I. Karimi-Hakkak, Ahmad. II. Beard, Michael, 1944- III. Title. IV. Series.

PK6561.K52 H3613 2001

892.7'17—dc21

2001039591